

nese jure, ja läkkitas mässajatte wasto, kelle peale wõimust sai ja neid laiale aias. Põgeneja Absalom aias tuhhatnelja ühhe sure tamme alt läbbi ja jäi karmopiddi tamme oksa rippuma, ja temma hobboesel läks omma teed. Kui Daweti üllempeälif Joab, sedda kulis, jooksis temma senna ja pistis tedda surnuks. Se rööm, mis Dawet tundis, et waenlaste peale olli wõimust fanud, kaddus sutumatta ärra, kui omma üllekäteläinud poja surma teada sai. Ribbedaste ja kawa leinas ta temma pärrast. Dawet läks nüüd jälle Jerusalema, andis omma waenlastele andeks, ja omma sõbradele, kes tedda häddaski mitte mahha ei jätnud, tänno.

Mis Dawet selle ello juhtumistes tunnud ja mõttelnud, sedda tunnistanwad temma kallid laulud, mis Wannas Testamentis Daweti laulo-ramato nimme al leiame. Ommei keif laulud seal ei olle Daweti tehtud, waid on nende hulkas ka Mosesse, Assawi, Salomoni, ja mude laulusid.

Dawet surri, kui ta 7 aastat Hebronis

ülle Juda sugguarro, ja 33 aastat Jerusalemas ülle keige suguwõsfade olli wallitsenud. Omma ello aegas olli temma jo omma poega Salomoni oujárje pärriaks nimmetanud.

Kül ohhokane, umbne te
Wiib ilmast läbbi taewasse,
Beel enne kui lai, lagge.
Sest walwa, pallu, õppi teal,
Täie wõito sama lihha peal;
Ta kiufatus on sagge.

25. Salomon.

Selle inimesele, kes Jummal me-
lest hea, annab temma tarkust, tund-
mist ja rõmo. Rogg. ram. 2, 26.

Salomon, sedda prohwet Natan jummalartusses olli kaswatanud, arwas tarwis ollewad, omma surreja issa nõu järrele, omma wallitsust nenda kindlaks kinnitada, et ta mitmid pahhandulissi laskis hukkata. Muido hakkas omma wallitsust selle süddameliko sowimisega, omma rahwa ellopõlwe